



تمایل پوتین به میانجی‌گری

رئیس‌جمهور روسیه در دیدار با همتای خود از جمهوری آذربایجان در باکو با تأکید بر اینکه می‌تواند در حوزه‌های متعددی کار مشترک انجام دهند، نسبت به کمک به جمهوری آذربایجان و ارمنستان برای امضای توافق صلح در قره‌باغ ابراز تمایل کرد. «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه که به جمهوری آذربایجان سفر کرده است، دیروز گفت که روسیه و آذربایجان حوزه‌های زیادی، از جمله مسائل همکاری‌های صنعتی، حمل‌ونقل و لجستیک و صنایع سبک دارند. پوتین در دیدار با «الهام علی‌اف» رئیس‌جمهور آذربایجان گفت: مسلماً، ما می‌توانیم نه‌تنها درباره انرژی، بلکه درباره همکاری‌های صنعتی، حمل‌ونقل، لجستیک و صنایع سبک نیز گفت‌وگو کنیم. ما با آذربایجان حوزه‌های زیادی برای کار مشترک داریم. رئیس‌جمهور روسیه افزود که سفر علی‌اف به مسکو انگیزه خوبی برای روابط میان روسیه و آذربایجان ایجاد کرد. پوتین درباره معاهده صلح میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان اظهار کرد: اگر بتوانیم کاری برای پیشبرد روند امضای توافق صلح انجام بدهیم و اوضاع امور را به سمت پاکسازی مرزها از نیروهای نظامی تعیین حدود آن‌ها پیش ببریم، بسیار از این بابت خرسند خواهیم شد.



به دنبال منطقه حائل

همزمان با اینکه نیروهای اوکراینی بل دیگری را هم در منطقه «کورسک» روسیه هدف قرار دادند، رئیس‌جمهور اوکراین گفت حمله ارتش کشورش به خاک روسیه با هدف ایجاد «منطقه حائل» جهت جلوگیری از حملات مرزی نیروهای روسیه انجام شده است. «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین روز یکشنبه برای اولین بار با اشاره به اهداف راهبردی حملاتش عنوان کرد: «اکنون به‌طور کلی این وظیفه اصلی ما در عملیات دفاعی است؛ نباید کردن حداکثر پتانسیل جنگی روسیه و انجام حداکثر اقدامات ضدتهاجمی. هم‌چنین این موارد شامل ایجاد یک منطقه حائل در قلمرو دشمن می‌شود.» او ادا کرد: «هر چیزی که به ارتش روسیه، دولت روسیه، تشکیلات نظامی-صنعتی آن‌ها و اقتصاد آن‌ها خسارت وارد کند، قاعدتاً به جلوگیری از گسترش جنگ کمک کرده و ما را به پایان عادلانه این تجاوز نزدیک می‌کند.» ارتش اوکراین ادعا می‌کند که حدود ۱۰۰۰ کیلومتر مربع از قلمرو روسیه را در اختیار دارد و هر دو طرف از ساکنان خود خواستارند تا مناطق مربوطه را ترک کنند.



شایعه «فضای مثبت» در مذاکرات غزه

سخنگوی حماس تأکید کرد، هدف از شایعه‌هایی که درباره «فضای مثبت» در مذاکرات آتش‌بس غزه منتشر می‌کنند این است که از تنش کنونی در منطقه در خصوص پاسخ ایران و حزب‌الله به رژیم صهیونیستی بکاهند. «جهاد طه» سخنگوی حماس اعلام کرد: ما در جریان مذاکرات دوحه بر موضع قبلی خود درباره ایجاد مکانیزم‌هایی برای اجرای توافق ۲ ژوئیه و پیشنهاد جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا و قطعنامه شورای امنیت تأکید کردیم. کسی که مسئولیت وضعیت کنونی را برعهده دارد اسرائیل است، در حالی که ما از تمام مسائل و طرح‌هایی که در خدمت ملت فلسطین باشد استقبال می‌کنیم. وی به النشرة گفت: اسرائیل در هر دور از مذاکرات شروط جدیدی را اضافه می‌کند؛ از جمله حضور نظامی در محور فیلالفلیا، گذرگاه فح و منطقه نزاریم و ایجاد محدودیت‌ها و مخالفت با آزادی برخی آسرا. ما خواهان حرف و عمل با هم هستیم نه فقط حرف.

کرده است. ناظران مستقل این واقعیت‌ها را تأیید کرده‌اند و این نتیجه همچنین توسط نظرسنجی‌های انجام گرفته در روز انتخابات و شمارش سریع آرا تأیید شده است. در روزهای پس از انتخابات، ما به‌طور گسترده با شرکا و هم‌پیمانان خود در سراسر جهان رایزنی کرده‌ایم، و در حالی که کشورها در واکنش رویکردهای متفاوتی را اتخاذ کرده‌اند، هیچ کدام به این نتیجه نرسیده‌اند که نیکلاس مادورو بیشترین آرا را در این انتخابات کسب کرده است. با توجه به شواهد فراوان، برای ایالات متحده و مهمتر از همه برای مردم ونزوئلا واضح است که ادموندو گونزالس اوروتیا بیشترین آرا را در انتخابات ریاست‌جمهوری ونزوئلا در ۲۸ ژوئیه به دست آورده است. «

مادورو و نزدیکان او، ایده برگزاری انتخابات جدید را رد کرده‌اند. دیوسدادا کالیبو، یکی از متحدان نزدیک مادورو در گفت‌وگویی تلویزیونی در این خصوص گفت: «ما قرار نیست تنها به این دلیل که مادورو برنده شده است انتخابات را تکرار کنیم.» از نگاه اپوزیسیون هم این ایده قابل پذیرش نیست و رهبران اپوزیسیون می‌گویند بدون برگزاری انتخابات مجدد، ادموندو گونزالس باید به‌عنوان طرف پیروز در نظر گرفته شود. ماریا کورینا ماچادو روز جمعه ۱۶ آگوست در پاسخ به این پیشنهاد اظهار کرد: «این پیشنهاد کارآمد نیست زیرا احترامی به ونزوئلایی‌هایی که همه چیز خود را باخته‌اند در آن دیده نمی‌شود.» به گفته ماچادو، «تنها راه این است که فشارها بر مادورو بیشتر شود و ادامه‌یابد تا انتقال قدرتی آرام در ماه ژانویه اتفاق بیفتد.»

به‌رغم این سرسختی در مواضع، گزارش‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد رهبران اپوزیسیون بی‌میل به مذاکره با مادورو بر سر یک تفاهمی در راستای تقسیم قدرت نیستند و حاضرند در صورت تمایل دولت مادورو در این خصوص گفت‌وگو کنند. هم‌زمان، روایتی مطرح شده مبنی بر اینکه آمریکا به رهبران حکومت فعلی ونزوئلا پیشنهاد عفو و خروج آزادانه از کشور را داده اما آن‌ها رد کرده‌اند.

پیش به سوی بحران بزرگ

تمام شواهد بیانگر آن است که مادورو تصمیمی برای انتقال قدرت ندارد و ترجیح می‌دهد محکم در جای خود بماند. این تنها در دسره‌های سیاسی برای ونزوئلا ندارد بلکه باعث می‌شود تحریم‌هایی که در پی گفت‌وگوها با اپوزیسیون شامل معافیت شده بودند بار دیگر بازگردند و زندگی برای مردم ونزوئلا باز هم سخت‌تر شود. براساس آمارها، تورم سالانه نقطه به نقطه ونزوئلا که تا سال ۲۰۱۹ به بیش از ۳۰۰ هزار درصد رسیده بود اکنون به نزدیکی ۵۰ درصد رسیده است. تداوم و تشدید تحریم‌ها علیه ونزوئلا اثرات عمیق و گسترده‌ای بر اقتصاد این کشور دارد. یکی از مهم‌ترین پیامدها، کاهش درآمدهای نفتی است که ستون اصلی اقتصاد ونزوئلا را تشکیل می‌دهد. تحریم‌های ایالات متحده و سایر کشورها باعث کاهش توانایی ونزوئلا در صادرات نفت شده و دسترسی این کشور به بازارهای بین‌المللی و ارز خارجی را به شدت محدود کرده است. این موضوع منجر به کاهش ذخایر ارزی، افزایش فشار بر نرخ ارز و تورم سرسام‌آور در کشور شده است.

علاوه بر این، تحریم‌ها باعث شده‌اند که ونزوئلا در دسترسی به سرمایه‌گذاری خارجی و واردات کالاهای اساسی مانند غذا و دارو با مشکلات جدی مواجه شود. کاهش واردات و تولید داخلی به شدت ضربه خورده، که این امر منجر به کمبود کالاهای اساسی و تشدید بحران انسانی در کشور شده است. مردم ونزوئلا با کمبود مواد غذایی، دارو و دیگر کالاهای ضروری مواجه‌اند که وضعیت بهداشتی و تغذیه‌ای آن‌ها را بحرانی کرده است.

تشدید تحریم‌ها همچنین باعث افزایش خروج سرمایه از کشور و کاهش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و بخش‌های تولیدی شده است. این امر منجر به فرسایش بیشتر زیرساخت‌های اقتصادی و کاهش تولید ناخالص داخلی شده است. افزایش بیکاری، فقر گسترده و نارضایتی اجتماعی از دیگر پیامدهای اقتصادی تحریم‌ها است که ممکن است به بی‌ثباتی سیاسی بیشتری در کشور منجر شود.

به‌طور کلی، تداوم و تشدید تحریم‌ها اقتصاد ونزوئلا را به سمت فروپاشی کامل سوق می‌دهد. این شرایط نه‌تنها باعث کاهش بیشتر رفاه عمومی و افزایش فقر در کشور می‌شود، بلکه آینده اقتصادی ونزوئلا را نیز در معرض خطر قرار می‌دهد. از سسوی دیگر، تحریم‌ها احتمالاً به تعمیق بحران سیاسی و اجتماعی در کشور منجر می‌شود و راه‌حل‌های دیپلماتیک را پیچیده‌تر می‌کند.

براساس داده‌های اعلام‌شده از سوی دولت ونزوئلا، تحریم‌هایی که از میانه دهه ۲۰۱۰ میلادی بر این کشور اعمال شده، ضررهای جبران‌ناپذیری را بر اقتصاد ونزوئلا وارد کرده است. این آمارها نشان می‌دهد از زمان شروع تحریم‌ها تولید نفتی ونزوئلا ۸۷ درصد کاهش یافت، ۳۲۳ میلیارد دلار از درآمد ونزوئلا از صنعت نفت از دست رفت، ۶۴۲ میلیارد دلار ضرر مالی به اقتصاد ونزوئلا تحمیل شد، ۲۲ میلیارد دلار از حساب شهروندان ونزوئلا در کشورهای خارجی به علت محاصره اقتصادی توقیف شد، ۴۰ فروند هوایماری متعلق به ایرلاین کنویاسا و ۲۹ فروند کشتی متعلق به شرکت نفت ونزوئلا تحت تحریم قرار گرفت و بانک‌های دولتی ونزوئلا امکان حضور در عرصه بین‌المللی را از دست دادند. در این شرایط از بین رفتن معافیت‌های تحریمی می‌تواند وضعیت را برای ونزوئلایی‌ها بیش از پیش بد کند.



در میان دوستان قدیمی

کشور را دوباره در بحرانی عمیق فروبرد؟

ایستاد. او تأکید کرد که حکومت فعلی ونزوئلا را «اقتدارگرا» می‌داند اما معتقد نیست که این یک «دیکتاتوری» است.

گابریل یوریک، رئیس‌جمهور چپ‌گرای شیلی هم از جمله منتقدان این انتخابات بود. یوریک در اظهارنظری تلویزیونی گفت که این شانس را داشته در چشم ونزوئلایی‌هایی که این کشور را ترک کرده‌اند نگاه کند و از آن‌ها بشنود که زیر نظر چه حکومتی زندگی می‌کردند. آمارها نشان می‌دهد حدود ۸ میلیون نفر از جمعیت ونزوئلا تاکنون از این کشور به روش‌های مختلف مهاجرت کرده‌اند.

روز پنجشنبه ۱۵ آگوست، برزیل و کلمبیا در ابتکاری مشترک اعلام کردند که خواستار برگزاری انتخابات مجدد در ونزوئلا هستند. جو بایدن رئیس‌جمهور ایالات متحده نیز در ابتدا از این پیشنهاد حمایت کرد اما ساعاتی بعد کاخ سفید ضمن عقب‌نشینی از این موضع، موضع متفاوتی اتخاذ کرد. در این راستا لولا داسیلوا، رئیس‌جمهور برزیل گفت که اگر مادورو یک سیاستمدار منطقی باشد تلاش خواهد کرد که از طریق روش‌های مختلف از جمله برگزاری یک انتخابات سراسری جدید، از مردم خود عذر بخواهد.

گوستاو پترو، رئیس‌جمهور چپ‌گرای کلمبیا هم در شبکه اجتماعی ایکس درخواست کرد که «در ازای برداشتن همه تحریم‌ها علیه کاراکاس»، یک «انتخابات سراسری آزاد» در ونزوئلا برگزار و «دولتی انتقالی متشکل از گروه‌های مختلف» تشکیل شود.

جو بایدن هم در پاسخ به سوال یک خبرنگار اعلام کرد که از برگزاری یک انتخابات جدید در ونزوئلا حمایت می‌کند با این حال یک سخنگوی کاخ سفید ساعاتی بعد گفت که اظهار نظر رئیس‌جمهور کلی و عام بوده و در خصوص ونزوئلا، ایالات متحده معتقد است که ادموندو گونزالس، کاندیدای اپوزیسیون برنده انتخابات بوده است.

در اولین بیانیه رسمی آنتونی بلینکن که روز ۱ آگوست صادر شده بود نیز این موضع اخیر کاخ سفید قابل مشاهده بود: «عدم ارائه نتایج رسمی در سطح حوزه‌های انتخابیه و همچنین بی‌نظمی‌ها در طول فرآیند رأی‌گیری، نتیجه اعلام‌شده توسط شورای ملی انتخابات را از هر گونه اعتبار سلب کرده است، در همین حال، اپوزیسیون دموکراتیک بیش از ۸۰ درصد از برگه‌های شمارش آرا که مستقیماً مراکز رأی‌گیری در سراسر ونزوئلا دریافت شده‌اند را منتشر کرده است. این برگه‌ها نشان می‌دهند که ادموندو گونزالس اوروتیا با اختلافی چشمگیر بیشترین آرا را در این انتخابات کسب

آمریکای لاتین از جمله نتایج بحران داخلی ونزوئلا است. انتظار می‌رود در صورت پافشاری مادورو بر باقی ماندن در قدرت بدون مشروعبیت، تحریم‌ها در حوزه انرژی هم تشدید شود و معافیت‌های تحریمی این کشور لغو شود. این روند بر تشدید بحران انرژی که پس از حمله روسیه به اوکراین در فوریه ۲۰۲۲ آغاز شده دامن خواهد زد. تضعیف اصول و استانداردهای حقوق بشری هم از دیگر نتایج روند فعلی در انتخابات ونزوئلا خواهد بود.»

واکنش‌های بین‌المللی به تحولات ونزوئلا بسیار حائز اهمیت است. اتحادیه اروپا و ایالات متحده از پذیرش نتایج انتخابات سر باز زدند و خواستار شفافیت در اعلام نتایج و بررسی نتایج از سوی ناظران مستقل شدند.

هرچند در روندی قابل پیش‌بینی روسیه، چین و ایران پیروزی نیکلاس مادورو را تبریک گفتند اما در اتفاقی قابل توجه به جز کوبا و نیکاراگوئه که از دوستان منطقه‌ای مادورو محسوب می‌شوند، باقی کشورهای آمریکای لاتین از جمله کشورهایی که رهبران آن‌ها سیاستمداران چپ‌گرا و غیروابسته به غرب به حساب می‌آیند، علیه این انتخابات موضع گرفتند. رهبران آرژانتین، شیلی، کاستاریکا، جمهوری دومینیکن، پاناما، پرو و اروگوئه در اقدامی مشترک و به‌رغم تفاوت‌های جدی در نگاه رهبران‌شان این انتخابات را که از نگاه‌شان «ناسالم» بود محکوم کردند.

برزیل، مکزیک و کلمبیا سه کشوری که از سوی رهبرانی چپ‌گرا اداره می‌شوند نیز در اولین واکنش خواستار انتشار جزئیات نتایج انتخابات به‌عنوان شرطی برای شناسایی رسمی پیروزی مادورو شدند.

تحلیلگران فاصله گرفتن نیروهای چپ میانه‌رو در منطقه ونزوئلا و دولت مادورو را نشانه‌ای از تشدید انزوای رئیس‌جمهور ونزوئلا ارزیابی می‌کنند.

لوئیز ایناسیو لولا داسیلوا، رئیس‌جمهور برزیل روز پنجشنبه در گفت‌وگویی رادیویی پیرامون انتخابات ونزوئلا گفت: «مردم این کشور در حال حاضر زیر نظر حکومتی اقتدارگرا زندگی می‌کنند.» او تأکید کرد که دیپلمات‌های برزیلی در همکاری با برخی دیگر از کشورهای منطقه در تلاش برای یافتن راه‌حلی به منظور خروج از وضعیت فعلی هستند.

لولا اظهار کرد به‌رغم روابط دیرینه‌ای که با هوگو چاوز داشته حاضر نیست پیروزی مادورو را به رسمیت بشناسد و تا زمانی هم که مادورو جزئیات آرا را منتشر نکند و صحت‌سنجی لازم در این خصوص صورت نگیرد، بر موضع خود خواهد